

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 24. do 30. lipnja 2024. godine

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
24.06.	Rođenje Ivana Krstitelja Ponedjeljak	07:30	+ Ivan Lipovac; Petar i ob. Goršić; Ivan Škrtić; Brankica Grman; ob. Ćosić i Vučur
25.06.	Adalbert Utorak	18:00	+ Nada Kajganić; Jakov i Ljubica Relja, Dora i Janko Grdunac, Mijo i Magda Moškun; na nakanu; Brankica Grman
26.06.	Vigilije Srijeda	07:30	+ Brankica Grman; Vera, Janko i Nevenka Mihalić
27.06.	Ćiril Aleksandrijski Četvrtak	07:30 18:00	+ Janko Mlikan + za nerođene
28.06.	Irenej, Mirko Petak	18:00	+ za sve dobročinitelje časnih sestara u Karlovcu; Danijela Krašić; Brankica Grman
29.06.	Petar i Pavao, apostoli Subota	07:30 11:00 18:00	+ za pokojne sestre Paulinu, Finku, Bernardu i Dominiku; Brankica Grman; - krštenje Pia Šlat - vjenčanje Švajcer - Pavlović
30.06.	13. Nedjelja kroz godinu Nedjelja	09:00 10:30 18:00	+ ob. Grguraš, Kordić i Hranilović; Bara Matijašić; Brankica Grman; za duhovna zvanja Klanjateljica krvi Kristove u Regiji Zagreb + pro populo + Mihael Javorović; Ivica Brajdić; Barkica Brinjak

NOVI CENTAR - KARLOVAC

web: <http://www.presveto-srce-isusovo.hr>
e-mail: zupa.karlovac2@zg-nadbiskupija.hr
tel. +385 47 414 633

**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ
ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
DVANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU
23.06.2024. - GODINA XI, BR. 45 (506)**

„Tko li je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?“

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

Uvečer istoga dana kaže im: "Prijedimo prijeko!" Oni otpuste mnoštvo i povezu Isusa kako već bijaše u lađi. A pratile su ga i druge lađe. Najednom nasto žestoka oluja, na lađu navale valovi te su je već gotovo napunili. A on na krmi spavaše na uzglavku. Probude ga i kažu mu: "Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?" On se probudi, zaprijeti vjetru i reče moru: "Utihni! Umukni!" I smiri se vjetar i nasto velika utiha. Tada im reče: "Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?" Oni se silno prestrašiše pa se zapitkivahu: "Tko li je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?"

Riječ Gospodnja. (Mk 4, 35-41)

Misli za današnje evanđelje

Oluja na godišnjem odmoru

Ne čini li se ponekad i nama da Bog spava u našim životima. Kad ga najviše trebamo, kad bi nam najbolje došao – kao da je udaljen od naših životnih situacija i problema. A nije li on ipak Emanuel: „Bog s nama“? Današnje evanđelje može nas podučiti kako prepoznati Božju prisutnost onda kad nam ona najviše treba. Zamolimo stoga Gospodina Boga da nam svojim praštanjem očisti srca od grijeha, kako bi radosnu vijest evanđelja danas prepoznali i živjeli.

1. Koliko vjerujemo u Božju prisutnost u našem životu...

2. Treba li nas pogoditi „oluja“- bolest, nesreća, gubitak voljene osobe ili nešto slično da zavapimo Gospodinu: Vjerujem, pomози mojoj nevjeri...

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- Hodočašće župa Karlovačkog dekanata na Mariju Bistricu biti će 29.06.2024. Polazak ujutro u 6 sati. Cijena po osobi 10 eura. Po dolasku zajednička ulazna procesija u baziliku Majke Božje Bistričke, 8,30 sati križni put, 11 sati Misa na otvorenom. Klanjanje u 13,30 sati, nakon klanjanja oprostajna procesija i odlazak. Na vrijeme se upisati radi broja autobusa koje na vrijeme treba rezervirati.
- Družba Misionara Krvi Kristove poziva na Svetkovinu Predragocjene Krvi Kristove, **01. srpnja 2024. u Prozorju**. Polazak u 16 sati ispred naše župne crkve. U 18 sati sv. Misa koju predvodi mons. Dražen Kutleša. Na ovo

hodočašće pozvani su svi župljani a posebno pozivam članove župnog pastoralnog i ekonomskog vijeća, časne sestre, čitače, pjevače, ministrante, članove našeg vrijednog odreda za čistoću crkve, članove molitvene zajednice Krvi Kristove. Cijena po osobi 6 eura.

- U mjesecu srpnju i kolovozu 2024., večernje svete mise radnim danom i nedjeljom biti će u 19 sati, nedjeljne mise poldanice u 10:30 sati neće biti kroz ljetno vrijeme.
- Trodnevica uoči svetkovine Predragocjene Krvi Kristove 28,29 i 30. lipanj 2024. Na sam dan misa ujutro u 7,30 za sve sestre KKK-e, za pridružene članove i članove molitvenih zajednica Krvi Kristove.

Ćiril Aleksandrijski

Jako je malo informacija o Ćirilovu životu prije njegova izbora na važno sjedište u Aleksandriji. Ćiril, nećak Teofila – koji je čvrstom rukom i prestižno vodio aleksandrijsku biskupiju kao biskup od 412. godine – vjerojatno se rodio u toj egipatskoj metropoli između 370. i 380. godine i vrlo je brzo upućen u crkveni život te je primio dobar odgoj i teološko i kulturno obrazovanje. Godine 403. u pratnji je moćnoga strica u Carigradu, i tamo je sudjelovao na sinodi nazvanoj “hrastova”, koja je smijenila biskupa toga grada, Ivana (kasnije nazvanoga Zlatousti), obilježavajući na taj način trijumf aleksandrijske nad onom – tradicionalno rivalskom – carigradskom, gdje je svoje sjedište imao i car. Po smrti strica Teofila, još mladi Ćiril 412. godine izabran je za biskupa utjecajne Crkve u Aleksandriji kojom je upravljao velikom snagom kroz 32 godine, nastojeći uvijek potvrditi njezin primat na cijelome Istoku, osnažen i tradicionalnim vezama s Rimom. Dvije ili tri godine kasnije, 417. ili 418., aleksandrijski biskup pokazao se realinom u uspostavljanju prekinutih odnosa zajedništva s Carigradom, koje je bilo prekinuto od 406. godine kao posljedica smjenjivanja Zlatoustoga. No, stari se sukob s carigradskom stolicom ponovno zapalio desetak godina kasnije, kada je 428. tamo izabran Nestorije, autoritativan i strog monah antiohijske tradicije. Novi je biskup Carigrada, zapravo, vrlo brzo prouzročio protivljenje jer je u svojem propovijedanju za Mariju više volio naziv “Majka Kristova” (Christotokos) umjesto naziva koji je već bio vrlo drag pučkoj pobožnosti – “Majka Božja” (Theotokos). Razlog toga izbora biskupa Nestorija bilo je njegovo prijanjanje uz kristologiju antiohijskoga tipa koja je išla dotle da je, kako bi očuvala važnost Kristova čovjštva, ustvrdila da je ono odijeljeno od božanskoga. I tako više nije postojalo pravo jedinstvo između Boga i čovjeka u Kristu te se, naravno, više nije moglo govoriti o “Majci Božjoj”. Ćirilova reakcija – a tada je on bio najviši predstavnik aleksandrijske kristologije, koja je pak namjeravala snažno isticati jedinstvo Kristove osobe – bila je gotovo neposredna te se širila svim sredstvima već od 429. godine, obraćajući se i nekim pismima samome Nestoriju. U drugome pismu (PG 77,44-49) što mu ga je uputio u veljači 430. čitamo jasnu tvrdnju o dužnosti Pastira da očuvaju vjeru Božjega naroda. To je bio njegov kriterij, koji

vrijedi i danas: vjera Božjeg naroda je izraz tradicije, jamstvo zdravoga nauka. Nestoriju piše ovako: “Narodu se treba izložiti naučavanje i tumačenje vjere na potpuno besprijekoran način i sjetiti se da će onaj koji skandalizira i jednoga od najmanjih koji vjeruju u Krista doživjeti nepodnošljivu kaznu”. U samome pismu Nestoriju – pismu što će ga kasnije, 451. godine, odobriti četvrti ekumenski, Kalcedonski koncil – Ćiril s jasnoćom opisuje svoju kristološku vjeru: “Tako tvrdimo da su različite naravi koje su se ujedinile u pravo jedinstvo, no rezultat obje je samo jedan Krist i Sin, ne zato što bi zbog jedinstva bila izbrisana različitost naravi, već prije svega zbog toga što su božanstvo i čovjštvo, sjedinjene u neizrecivo i neopisivo jedinstvo, za nas proizvele samo Gospodina i Krista i Sina”. A ovo je važno: pravo čovjštvo i pravo božanstvo stvarno se ujedinjuju u samo jednoj Osobi, našem Gospodinu Isusu Kristu. Stoga, nastavlja biskup iz Aleksandrije, “ispovijedat ćemo samo Krista i Gospodina, ne u smislu da častimo čovjeka zajedno s Logosom, kako se ne bi insinuirala zamisao o odvojenosti kada se kaže ‘zajedno’ već u smislu da častimo samo jednoga i istoga, jer izvan Logosa nije njegovo tijelo, s kojim se nalazi i uz svoga Oca, ne kao da bi kraj njega sjedila dva sina, već samo jedan ujedinjen s vlastitim tijelom”. I ubrzo je biskup Aleksandrije, zahvaljujući domišljatim savezima, postigao da Nestorije bude opetovano osuđen: sa strane Rimske stolice, potom nizom od dvanaest anatema koje je sastavio on sam te, na kraju, od Trećega ekumenskoga koncila koji je održan u Efezu 431. godine. Skupština, koja je održana uz izmjenične i burne događaje, završila je prvim velikim trijumfom pobožnosti Mariji i progonstvom carigradskoga biskupa koji nije htio priznati Djevici naslov “Majka Božja” zbog pogrešne kristologije koja je nosila razdjeljenost u samome Kristu. Nakon što je tako nadvladao nad suparnikom i njegovim naučavanjem, Ćiril je ipak znao – već 433. godine – doći do teološke formule kompromisa i pomirenja s Antiohijcima. Sljedećih godina posvetio se na sve načine obrani i pojašnjavanju svoga teološkoga stajališta sve do smrti 27. lipnja 444. godine. Ćirilovi spisi – koji su bili doista brojni i prošireni na sve strane i preko različitih latinskih i istočnih prijevoda već u tijeku njegova života, što svjedoči o njihovome neposrednom uspjehu – od prvotne su važnosti za povijest kršćanstva. Važni su njegovi komentari na brojne starozavjetne knjige i Novi zavjet, među kojima je cijelo Petoknjžje, Izaija, Psalmi te Ivanovo i Lukino evanđelje. Također su važna i doktrinalna djela u kojima se nalazi učestala obrana trojstvene vjere protiv arijanskih teza i protiv Nestorijevih teza. Osnova Ćirilova naučavanja je crkvena tradicija, a osobito – kako je već spomenuto – spisi Atanzija koji je bio njegov veliki prethodnik na aleksandrijskoj stolici. Među ostalim Ćirilovim spisima na kraju treba podsjetiti na knjige Protiv Julijana, posljednji veliki odgovor na protukršćanske polemike, što ju je biskup Aleksandrije diktirao vjerojatno u posljednjim godinama svoga života kako bi replicirao na djelo Protiv Galileia što ga je puno godina ranije, 363. godine, napisao car koji je nazvan Apostata jer je napustio kršćanstvo u kojemu je bio odgojen.